

Fra: Borgmesteren for BUF
Sendt: 7. februar 2019 10:09
Til: 'carolineenghoff@gmail.com' <carolineenghoff@gmail.com>
Emne: VS: Et opråb fra Blågårdsgade

Kære bestyrelse i Blågårdens Børnehus

Tak for jeres henvendelse fra den 28. januar 2019, hvor I beskriver jeres bekymring over nedskæringer på daginstitutionsområdet i København.

Indledningsvist vil jeg erklære mig enig i, at vi i København har en masse dygtige pædagoger og ledere ansat, som gør et stort stykke arbejde hver dag. Det er jeg glad for, at I også kan mærke.

Jeg er godt klar over hvor vigtigt et område, vi har at gøre med her, og jeg er bekendt med de undersøgelser, I refererer til. Blandt andet er jeg optaget af, at vi har en god normering i København, da det er et af de vigtige parametre, når vi taler om at skabe høj kvalitetsdagtilbud.

Vi kan se på tallene, at vi i København faktisk har en god normering – dvs. at der er færre børn pr. voksen end landsgennemsnittet.

Noget af det, vi har lagt vægt på igennem de seneste år, er at sikre en højere normering i de institutioner, der har mange udsatte børn. Derfor fordeler vi hvert år ca. 70 millioner kr. til ekstra hænder i dag- og fritidsinstitutioner med mange udsatte børn. De institutioner, der har mange børn med sproglige vanskeligheder, får fast 30 millioner til ekstra hænder via finansloven. Dette skriver jeg for at understrege, at vi arbejder kontinuerligt på at sikre bedre normering – og særligt der hvor de største udfordringer er.

Men virkeligheden er også, at vi er pressede på den samlede økonomi. Situationen er, at København vokser og der kommer flere børn i byen. Desværre er det sådan, at de økonomiske rammer, vi er underlagt af staten, betyder, at vi ikke tilsvarende får flere midler. Kort sagt, så vokser vores område, men skal drives for de samme ressourcer. Og der er ingen tegn på, at udviklingen ændrer sig i de kommende år.

Vi ønsker at holde de midler vi har, så tæt på børnene og kerneydelsen som muligt. Derfor har vi længe været og er fortsat på udkig efter måder at gøre tingene mere effektivt på. Feriepasning er et eksempel, som du selv nævner. Feriepasning handler netop om at tilpasse driften, så den passer til det antal børn, som er tilmeldt pasning i ferieperioden. Ved at bruge ressourcerne mere effektivt i ferieperioderne, så kan vi bruge flere ressourcer i hverdagen, når der er flest børn tilstede.

Det er en vanskelig opgave for os, når vi hvert år er tvunget til at gennemføre effektiviseringer på grund af regeringens stramme greb om kommunernes udgifter til velfærd. Og jeg skal være den første til at beklage, at vi skal spare på vores velfærdstilbud. Men – som nævnt ovenfor – forsøger vi så vidt muligt at friholde børnene.

Vi ønsker – ligesom jer – et børneområde i topklasse, hvor vi skaber lige muligheder for alle børn.

Med venlig hilsen

Jesper Christensen

Fra: Caroline Enghoff <carolineenghoff@gmail.com>

Sendt: 28. januar 2019 12:20

Til: Carl Christian Ebbesen <Carl_Christian_Ebbesen@kk.dk>; Borgmesteren BIF <borgmester@bif.kk.dk>; Charlotte Lund (Borgerrepræsentationen) <Charlotte_Lund@kk.dk>; Borgmesteren Kultur <Borgmesteren@kff.kk.dk>; Jakob Næsager (Borgerrepræsentationen) <Jakob_Naesager@kk.dk>; Borgmesteren for BUF <borgmester@buf.kk.dk>; Jonas Bjørn Jensen (Borgerrepræsentationen) <Jonas_Bjorn_Jensen@kk.dk>; Karina Vestergård Madsen (Borgerrepræsentationen) <Karina_Vestergard_Madsen@kk.dk>; Lars Weiss (Borgerrepræsentationen) <Lars_Weiss@kk.dk>; Borgmesteren SOF <borgmester@sof.kk.dk>; Borgmesteren TMF <BORGMESTEREN@tmf.kk.dk>; Borgmesteren SUF <BorgmesterenSUF@suf.kk.dk>; Rikke Egelund <EB2F@kk.dk>

Emne: Et opråb fra Blågårdsgade

Kære økonomi-udvalg

Vi i Blågårdens Børnehus' bestyrelse vil gerne give udtryk for stor bekymring og bestyrtelse over de varslede besparelser på daginstitutionsområdet.

Besparelser er et tidsvilkår, men vi beder jer indtrængende om at stoppe op og virkelig tænke på, at det er børn der rammes. Ude i vuggestuerne og børnehaverne går de små københavnere rundt, som er vores fremtid. De er små, de er forvirrede, de er tryghedssøgende og de er hundredeprocent afhængige af, at der er voksne omkring dem med tid og overskud til at hjælpe dem på vej ind i en verden som kører hurtigere og hurtigere.

Det er muligt at institutionerne med nød og næppe kan holde skruen i vandet med den økonomi I foreslår, men det er ikke godt nok. Københavns institutioner skal ikke blot være steder til opbevaring af børnene, hvor de kan være nogenlunde halvtrygge, mens forældrene arbejder. Vi har netop stemt for et stærkt daginstitutions- og børneområde i København.

Selv hvis vi holder os til en kynisk økonomisk kalkule er den planlagte nedskæring ufornuftig. Forskningen i småbørns trivsel er temmelig entydig: Omsorg i de første leveår er altafgørende for hvor velfungerende barnet udvikler sig til at blive senere hen. Et eksempel er lektor Thomas Gitz-Johansens forskningsprojekt "At ha' det godt" (Roskilde Universitet), der har undersøgt følelsesmæssige relationer mellem børn og personale i vuggestuer, med den klare konklusion at den daglige omsorg er alfa og omega for barnets senere trivsel. Ifølge Gitz-Johansen hænger pædagogernes trivsel sammen med, om børnene i tilstrækkelig grad får opfyldt deres følelsesmæssige behov. Stressede og pressede pædagoger har ikke det overskud som omsorg kræver (<https://www.centerforboerneliv.dk/artikler/item/236-vigtigheden-af-den-paedagogiske-omsorg-i-vuggestuen>).

Forskeren Brenda Taggart, som Københavns Kommune har brugt til flere oplæg for medarbejdere og ledelser, påviser at uddannede medarbejdere, små grupper, struktur og forudsigelighed har en klar forebyggende effekt ifht. børns problemer senere i livet (<https://www.kl.dk/nyhed/2014/januar/gode-dagtilbud-goer-boern-dygtigere-som-voksne/>).

Når institutionerne skal skære er det stort set lønkroner og børnetal, man kan skruer på. Hvordan mon børnene får den nødvendige omsorg i en hverdag hvor fastansatte fyres eller siger op på grund af vilkårene, hvor pædagoger erstattes af medhjælpere, hvor der ikke er råd til vikardækning, hvor dagligdagen kun med nød og næppe holdes kørende?

Personalet strækker sig til det yderste for at give børnene en god dag. Børneinstitutionsområdet er

velsignet med nogen af de mest engagerede medarbejdere, der kaster alle ressourcer ind for vores børns skyld. Men der er grænser for hvor mange børn én voksen kan give omsorg samtidig. Der skal tørres næser, numser og tårer, der skal makes, mægles, vaskes, trøstes og ryddes op. Hvordan forventer I at der samtidig er tid til at skabe følelsesmæssig tilknytning til hver enkelt barn? At have øje for det enkelte barns særlige behov? At give nærhed, ro og tryghed?

Hvilke københavnere får vi mon ud af at amputere institutionerne så meget, at de voksne er stressede og de små er utrygge? I et område som vores vil nedskæringerne ramme de mange udsatte børn ekstra hårdt. Kan vi ikke godt prøve at give den nødvendige omsorg til de små i stedet for at spare penge, som så skal bruges tifold på SSP og sociale indsatser senere?

Det er på tide, at vi igen begynder at fokusere på, hvad der virker på den lange bane og gøre op med her-og-nu skattelettelser, et serviceloft, som de færreste er tilfredse med og en udligningsreform, der på ingen måde harmonerer med den befolkningstilvækst, som København og andre af landets større byer oplever. Vi vil have en kommune med velfærd i topklasse, hvor du har gode chancer i livet, lige meget hvilken social baggrund du har og hvor der er råd til at sætte fagligheden i spil.

Med venlig hilsen

Ninna Greve, Caroline Mogensen, Jacob Rasmussen, Simon Botfeldt, Pinar Akbina, Louise Ørnskov, Julie Lykke Nielsen, Mia Fihl Jeppesen, Britt Pedersen og Kamma Cignitti

Bestyrelsen i Blågårdens Børnehus, Blågårdsgade 15B, 2200 KBH N